

تبیین جامعه‌شناختی قانون‌گریزی در بین شهروندان ایرانی (فراتحلیل پژوهش‌های موجود)

طاهای عشايري* و فاطمه نامياني*

شماره صفحه: ۳۸۵-۳۵۹	تاریخ پذیرش: ۱۴۰۸/۲/۱۸	تاریخ دریافت: ۱۴۰۷/۹/۳	نوع مقاله: علمی پژوهشی
---------------------	------------------------	------------------------	------------------------

قانون وظيفه کنترل و نظارت برکنش شهروندان در تعامل اجتماعی را برعهده دارد و دارای دو پایه مهم سنت و هنجار است. قانون‌ها متناسب با نظام جغرافیایی و خرد فرهنگ‌های اجتماع فرق می‌کنند. گریز از قانون و تخطی از هنجارهای قانونی در اکثر فرهنگ‌ها وجود داشته و تنها تفاوت آنها در کم و کیف عبور از قانون است. پژوهش فعلی قصد دارد به این پرسش پاسخ دهد که علل مهم گریز از قانون در بین شهروندان ایرانی کدام بوده و چرا تمایل به عبور از قانون در بین شهروندان وجود دارد؟ سازوکار اجرایی پژوهش فراتحلیل است. هدف این روش، انسجام بخشی، مرور نظام مند و یکدست سازی مطالعات انجام شده در یک حوزه معین پژوهشی است. جامعه آماری مقاله حاضر هجده پژوهش است که دوازده سند نمونه پژوهشی با هدف ترکیب و شناسایی میزان تأثیر آن انتخاب شدند.

یافته‌های تحلیلی پژوهش حاکی از این است که قانون‌گریزی به عنوان متغیر وابسته، تأثیرپذیر از متغیرهای فردگرایی (۳۸۸)، سرمایه‌ای (۴۰۷)، سیاسی (۳۱۰)، فرهنگی (۵/۳۹۸)، قانونی (۵/۳۴۶)، کنترلی (۵/۳۲۲)، آنومی بی‌亨جاري (۵/۵۲۶) و جمعیتی (۵/۲۶۸) بوده است و در مجموع متغیرهای فوق توانسته‌اند $Effect\ Size = 0.233$ و $Z = 7.166$. $\text{sig} = .000$ از قانون‌گریزی را تبیین کنند.

تحطی از قانون یک مسئله مهم اجتماعی در جامعه محسوب می‌شود و بر حسب نتایج پژوهش، به شدت از عوامل سرمایه‌ای (اجتماعی، فرهنگی و سیاسی) و وضعیت کنترل اجتماعی تأثیر می‌پذیرد. به این معنا با افزایش میزان عوامل سرمایه‌ای و تقویت نظام کنترلی (رسمی و غیررسمی) می‌توان میزان قانون‌گرایی در سطح کلان، میانه و خرد را افزایش داد.

کلیدواژه‌ها: قانون؛ سرمایه اجتماعی؛ نظام کنترلی؛ آنومی اجتماعی؛ سرمایه سیاسی

* دکتری علوم اجتماعی، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه کاشان؛

Email: t.ashayeri@gmail.com

** کارشناس ارشد علوم اجتماعی، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه علامه طباطبائی (نویسنده مسئول)؛

Email: namianfatemeh@gmail.com

مقدمه و بیان مسئله

قانون به عنوان یک قاعده رسمی، توسط نمایندگان رسمی و مشروع مردم وضع می‌شود که دارای ضمانت اجرایی است (فکور، ۱۳۷۸: ۹۴). قانون‌گریزی به تخطی از قانون و هنجارهای قانونی حاکم بر اجتماع اطلاق می‌شود (علمی، ۱۳۸۵: ۱۲). قانون در اصطلاح جامعه‌شناسی، برای بررسی تعامل افراد با جامعه و مبارزه با بزهکاری اجتماعی به کار می‌رود و لازمه تداوم نظم اجتماعی، سرمایه اجتماعی و نهادینه شدن الگوی حکمرانی مطلوب است. هدف اصلی حکمرانی، بهبود رفاه اجتماعی و کاهش تضاد و تنفس اجتماعی بین جامعه مدنی و دولت است که این امر با توصل به قانون‌گرایی یعنی شفافیت، اعتماد سیاسی، پاسخگویی، مشارکت مدنی و تعهد اخلاقی نسبت به قانون جامعه امکان‌پذیر می‌شود (Zaleski, 2008). وبر، در سال ۱۹۹۰، قانون را دستاورده قدرت توسط حاکمان برای اعمال نظارت بر شهروندان می‌داند. دیگر جامعه‌شناسان مانند امیل دورکیم در کتاب تقسیم‌کار اجتماعی به دو جامعه مکانیکی و ارگانیکی اشاره و مطرح می‌کند که قانون برای تنبیه خاطی و بزهکاران به کار می‌رود. در جوامع سنتی؛ وجود جمعی، مدافعان نظم بوده و دوره ارگانیکی، قوانین حقوقی با تأکید بر شخصیت و آزادی فردی به دنبال کنترل جامعه است. در دوره مدرنیته دورکیمی، اخلاق حرفه‌ای در جامعه آفریده می‌شود که وظیفه عمدۀ آن، آموزش هنجار و قوانین برای افراد و اصلاح مجرم‌ها و بازگرداندن آنها به سامان نظم اجتماعی است. دورکیم عبور از سنخ جامعه سنتی به جامعه مدرن را نوعی گذر از یک قانون قهری به قانون اجتماع محور، پیشگیرانه، جامعه‌پذیر و اصلاحی می‌داند (Gad, 2003: 141). نظم اجتماعی موضوع محوری جامعه‌شناسی است. مشکل نظم اجتماعی وقتی ایجاد می‌شود که موجود انسانی هم در حالت فردی و هم اجتماعی، خواسته‌ای متعارض با جمع داشته باشد. اگر بر مبنای اهداف فردی تصمیم بگیرد به دلیل منافع شخصی خود، نظم اجتماعی را نقض می‌کند و اگر افراد به گروه‌های دیگر پیوند اجتماعی داشته باشد دیگر به دنبال نفع شخصی نیست، بلکه نظم شهروندی و قوانین جامعه را رعایت می‌کند (Banfield, 1958: 4). برای حفظ نظم اجتماعی افراد و گروه‌ها بایستی برای دستیابی به اهداف اجتماعی

و حفظ آن به طور هماهنگ با هم عمل کنند (Olson, 1965: 31). نظم اجتماعی به شرایطی اشاره دارد که جوامع از طریق آن ثبات‌شان را حفظ کرده و قادر می‌شوند که با محیط و فعالیت فرهنگی سازگاری داشته باشند. مردم نیز باید فعالیت‌های خود را برای دستیابی به اهداف عمومی با جامعه هماهنگ و سازگار کنند تا در یک زندگی اجتماعی با هم‌دیگر به طور مؤثر تعامل اجتماعی داشته باشند (Hechter and Horne, 2001: 13). در نظریه تضادگرایانی مثل کارل مارکس، نظم اجتماعی برای حفظ منافع و خواسته‌های طبقه مسلط به کار می‌رود. در نظریه کارکردی دورکیم، نظم اجتماعی به دنبال ایجاد ثبات در جامعه از طریق تقویت وجودان جمعی است (Crossman, 2013: 45). در انسجام مکانیکی، به دلیل شدت نظارت وجودان جمعی، عبور از قانون با مجازات و تنبیه همراه است. وجود نظام سلسه‌مراتبی، تصلب هنجارها و سیطره هیجان‌های عمومی در صورت خدشه به نظم و بی‌احترامی به قانون، با واکنش عمومی مواجهه شده و مجازات می‌شود. به دلیل اینکه مردم به شدت درگیر نظام اخلاقی هستند، قانون سرکوبگر این نوع واکنش را وضع می‌کند و چنین قانونی نیز به نوبه خود بازتابش مادی وجود یک وجودان جمعی قوی است و جامعه به واسطه انسجام مکانیکی یکپارچه می‌ماند (Ritter, ۱۳۹۱: ۴۸). رابت مرتن، قانون‌گریزی را به تضاد بین اهداف اجتماعی و ساختار فرهنگی جامعه و فشارهای اجتماعی ناشی از آن نسبت می‌دهد. در هر جامعه‌ای، اهداف موقفيت که به لحاظ فرهنگی تعریف شده هستند و ابزارهای مشروع گوناگونی که دستیابی به این اهداف را ممکن می‌کنند، وجود دارند. وقتی راه‌های مشروع دستیابی به این اهداف برای کسانی محدود باشد، این محدودیت، فشاری ساختی میان وسائل و اهداف را به وجود می‌آورد و با توجه به پذیرش یا عدم پذیرش ارزشیابی (که آنها برای هدف یا ابزارهای رسیدن به آن قائل‌اند)، عکس‌العمل‌هایی از خود بروز می‌دهند (Trnér, ۱۳۹۰: ۳۵۲). میشل فوكو به امر خودکنترلی اشاره دارد. خودکنترلی همان مراقبت درونی است که براساس آن، وظایف محول انجام و رفتارهای ناهنجار و غیرقانونی ترک می‌شود و بی‌آنکه نظارت یا کنترل خارجی در بین باشد، فرد تلاش خود را صرف انجام کاری می‌کند که به عهده‌اش گذاشته شده و مرتکب کنش نادرستی از قبیل کم‌کاری، قانون‌گریزی، تخلف، فردگرایی و نابهنجاری‌ها

نمی‌شود (پیروز، ۱۳۸۴: ۳۱۷) به نقل از فکور، ۱۳۷۸: ۱۶). دورگیم، ریشه قانون‌گریزی را در ضعف وجود جمعی و نبود گروه حرفه‌ای می‌داند که به بی‌هنگاری و آنومی ناشی از گذار از سنت به مدرنیته برمی‌گردد. در جامعه، وقتی بی‌هنگاری یا قانون‌گریزی رخ می‌دهد که بین ساختار اجتماعی و فرهنگ، بین توانایی‌ها از نظر ساختاری خلق شده مردم جهت عمل در راستای هدف‌ها و هنگارهای فرهنگی و خود هنگارها و هدف‌ها یک مجموعه قطع ارتباط‌ها انجام می‌شود (ریتزر، ۱۳۹۱: ۴۱۰). به اعتقاد پارسونز، جامعه‌پذیری سازوکاری هست که به نظام اجتماعی کمک می‌کند تا تعادل خود رانگه دارد. در اندیشه پارسونز، بیشتر برآموزش فرهنگی تأکید می‌شود. وی نظام اجتماعی و انسجام و همبستگی را برای قانون امری مهم می‌داند (عشایری و دیگران، ۱۳۹۴: ۱۱). قانون شالوده مهم نظام اجتماعی و توسعه تلقی می‌شود و میزان رعایت آن امری دیالکتیکی بین عاملیت (سطح خرد - کنشگری) و ساختار اجتماعی (سطح کلان - نهادی) است و قانون‌گریزی فرایندی حاصل کنش و برهمنش بین دو این امر محسوب می‌شود. وضعیت قانون و نگرش به آن در جداول زیر ارائه شده است.

جدول ۱. وضعیت رعایت قانون در سطح جامعه

موارد	خیلی کم	متوسط	کم	زیاد	خیلی زیاد
مردم	۱۱/۴	۴۴/۴	۲۲/۷	۱۸/۵	۳
مسئولان و بستگان آنها	۱۸/۸	۳۹/۹	۲۷/۹	۱۲/۱	۱/۲
ثروتمندان	۲۹	۳۰/۸	۳۰/۹	۷/۷	۱/۵
دستگاه‌های حکومتی - دولتی	۱۸/۱	۴۱/۱	۲۲/۳	۱۴/۵	۴

مأخذ: پیمایش ملی ارزش‌ها و نگرش ایرانیان، ۱۳۹۴.

در جدول ذیل وضعیت کلی قانون‌گرایی در سطح جامعه از منظر پاسخگویان ذکر شده است.

جدول ۲. وضعیت کلی قانون‌گرایی در سطح جامعه

فراوانی درصدی خالص	فراوانی درصدی	فراوانی مطلق	موارد
۷,۴	۷,۳	۱۰۸۹	کاملاً مخالف
۲۹,۲	۲۸,۹	۴۳۰۳	مخالف
۳۹,۲	۳۸,۷	۵۷۷۵	تا حدودی
۱۹,۱	۱۸,۹	۲۸۱۳	موافق
۵	۵	۷۳۹	کاملاً موافق
۱۰۰	۹۸,۷	۱۴۷۱۹	پاسخ معتبر
-	۱,۳	۱۸۷	بدون پاسخ
-	۱۰۰	۱۴۹۰۶	جمع

مأخذ: همان.

جدول ۳. اجرای یکسان قانون در مورد مردم و مسئولان

فراوانی درصدی	فراوانی مطلق	موارد
۱۳,۵	۲۰۰۸	کاملاً مخالف
۲۶,۵	۳۹۵۱	مخالف
۳۵,۲	۵۲۴۸	نه موافق نه مخالف
۲۰,۲	۳۰۱۵	موافق
۳,۶	۵۳۹	کاملاً موافق
۹۹	۱۴۷۶۱	پاسخ معتبر
۱	۱۴۵	بدون پاسخ
۱۰۰	۱۴۹۰۶	جمع

مأخذ: همان.

جدول ۴. امکان دستیابی به حق ضایع شده از طریق قانونی

فراوانی درصدی	فراوانی مطلق	موارد
۱۰,۸	۱۶۱۷	خیلی کم
۱۴,۸	۲۲۰۶	کم
۴۶,۲	۶۸۹۱	تا حدودی
۲۴	۳۵۸۲	زیاد
۳,۳	۴۹۳	خیلی زیاد
۹۹,۲	۱۴۷۸۹	پاسخ معترض
۰,۸	۱۱۷	بدون پاسخ
۱۰۰	۱۴۹۰۶	جمع

مأخذ: همان.

درواقع شالوده اساسی نظام اجتماعی تعامل مبتنی بر نظم و قواعد رفتاری است. هنجرها به صورت هنجرهای رسمی و یا هنجرهای غیررسمی به نظم بخشی زندگی اجتماعی انسان می‌پردازند. هنجرهای رسمی در قالب قواعد و قوانین و هنجرهای غیررسمی در قالب عرف‌های جاری به کار گرفته می‌شوند. در ایران، پژوهش‌های متعددی درباره ارتباط با علل قانون‌گریزی انجام شده است، اکثر این پژوهش‌ها با روش پیمایشی به تبیین این مسئله پرداخته‌اند. پژوهش‌های تجربی، ضمن داشتن یافته‌های مناسب، دارای پراکندگی و عدم انسجام در بخش یافته‌های پژوهش هستند. این پژوهش قصد دارد با نگاهی به آثار انجام شده درباره قانون‌گریزی، به یک جمع‌بندی مناسب علمی دست یابد تا بتوان به تصمیم جامع درباره ریشه‌های مهم قانون‌گریزی شهروندان دست یافت. از این‌رو هدف اصلی پژوهش این است که چه عواملی بر قانون‌گریزی شهروندان تأثیرگذار بوده و به چه میزان قانون‌گریزی را تبیین کرده‌اند.

جدول ۵ پیشینه تجربی پژوهش قانون‌گریزی شهروندان را نشان می‌دهد.

جدول ۵. پیشینه تجربی پژوهش

کد	عنوان	نویسنده(گان)
۱	قانون‌گریزی و پیوندهای اجتماعی (مطالعه موردی: شهر اهواز)	میرزاپی و دیگران (۱۳۹۶)
۲	بررسی عوامل اجتماعی- فرهنگی مؤثر بر قانون‌گریزی شهروندان استان اردبیل	عشایری و دیگران (۱۳۹۴)
۳	بررسی میزان گرایش به قانون‌گریزی و رابطه آن با میزان مشارکت اجتماعی	میرفردی و فرجی (۱۳۹۴)
۴	بررسی میزان قانون‌گریزی و عوامل جامعه‌شناختی مرتبط با آن	پورنقی (۱۳۹۴)
۵	تبیین جامعه‌شناختی قانون‌گریزی رانندگان وسایل نقلیه سبک	کوهی و دیگران (۱۳۹۳)
۶	تبیین عوامل تأثیرگذار بر قانون‌گریزی در سازمان	احمدنیا چنیجانی و دیگران (۱۳۹۲)
۷	قانون‌گریزی به مثابه آنومی اجتماعی	فیروزجاییان و هاشمی (۱۳۹۱)
۸	عوامل اجتماعی مؤثر بر میزان قانون‌گریزی در روابط اجتماعی	مختراری، قهرمانی و قدرتی (۱۳۹۱)
۹	نظریه از هم‌گسیختگی نهادی و قانون‌گریزی	حیدری، رضادوست و فروتن کیا (۱۳۹۱)
۱۰	قانون‌گریزی (تحلیلی از منظر نظریه عدالت رویه‌ای)	فیروزجاییان (۱۳۸۹)
۱۱	میزان، نوع و عوامل مؤثر بر قانون‌گریزی	رضایی (۱۳۸۴)
۱۲	ارتباط فقر با قانون‌گریزی و شکل‌گیری آسیب اجتماعی	کلانتری، ربانی و صداقت (۱۳۸۴)

مأخذ: همان.

۱. مبانی و دیدگاه‌های نظری پژوهش

اولین قانون شهروندی به ۳۰۰۰ قبل از میلاد مسیح در مصر باستان به عنوان کد اخلاقی برای تشخیص رفتارهای معارض و غیرمعارض برمی‌گردد. قانون نظامی از قواعد اجباری توسط حاکمیت برای مدیریت رفتار شهروندان برای تطابق با اهداف جامعه است (Stewart and Burgess, 1996). قانون در لغت به معنای رسم، دستور، مقیاس و طرز آمده است (عمید، ۱۳۹۰: ۹۳۶). قانون مجموعه قواعد حقوقی عام و کلی است. قانون کانونی است که در آن مصالح جمیع اجتماع تمرکز یافته و با دید وسیع بر روابط بین افراد نگریسته می‌شود. به زعم ژان ژاک روسو قانون همان شرایط اجتماعات ملی است و ملتی که خود از قانون اطاعت می‌کند، سازنده قانون است؛ زیرا کسانی که عضو اجتماع هستند باید این قانون را تنظیم کنند (طاھری، ۱۳۷۹: ۲۲۴).

۱-۱. قانون‌گریزی

قانون‌گریزی همان رعایت نشدن قوانین و مقررات اجتماعی است. عدم پرداخت عوارض و مالیات، عدم توجه به قوانین راهنمایی و رانندگی، تشکیل گروه‌های فشار، دزدی‌های کوچک و بزرگ، حق دیگران را نادیده انگاشتن، توجه نکردن به حفظ بهداشت خیابان و اماکن عمومی، بی‌توجه به آلدگی صوتی، عدم حفظ سلامت اماکن و آسیب رساندن به اتوبوس‌ها و وسائل نقلیه عمومی، از بین بردن حرمت افراد جامعه و موارد بی‌شمار دیگر که در حال گسترش است (ماهروی، ۱۳۸۱: ۲۵).

قانون‌گریزی به نادیده گرفتن قانون در رسیدن به اهداف مورد نظر و استفاده از روش‌های غیرمرسوم و غیرقانونی در جامعه اشاره دارد (عشایری و دیگران، ۱۳۹۴: ۴۴). قانون‌گریزی رفتاری است که از مخالفت با قوانین رسمی جامعه نشئت می‌گیرد و قانون‌گریزکسی است که با رفتار خود به صورت آگاهانه و از روی عمد قوانین رسمی جامعه را نادیده می‌گیرد (محسنی، ۱۳۸۸: ۶۷). با توجه به اینکه همه افراد جامعه در طول زندگی خود از چند قاعده رسمی تخطی می‌کنند و کسانی هم هستند که دائمًاً قوانین را نادیده می‌گیرند. براین اساس دونوع قانون‌گریزی در جامعه وجود دارد:

- الف) قانون‌گریزی سخت: شامل شدیدترین نوع عدول از قواعد و قوانین رسمی است که دائمًاً برخی افراد مرتکب آن می‌شوند و زمینه ساز بی‌نظمی‌هایی در جامعه می‌شوند.
- ب) قانون‌گریزی نرم: در مقابل قانون‌گریزی سخت، قانون‌گریزی نرم وجود دارد که شامل سطحی‌ترین جرائم است.

بنابراین قانون‌گریزی طیفی از رفتار است که از قانون‌گریزی دائمی، خشن و شدید (مثل سرقت، قتل و...) تا قانون‌گریزی گاه‌گاهی، غیرخشون و ضعیف (مثل ندادن مالیات، عور از چراغ قرمز و...) را دربرمی‌گیرد (فیروزجاییان، ۱۳۸۹: ۳۸۵). آنچه مسلم است اینکه افراد کمتری در هر جامعه مرتکب قانون‌گریزی از نوع اول می‌شوند، درحالی که همه افراد جامعه به نوعی مرتکب قانون‌گریزی از نوع دوم می‌شوند. به طوری که این نوع رفتار در جامعه به شکل عادت و امری معمول و حتی پذیرفته شده از دیدگاه عموم مردم درآمده است (پورتقی، ۱۳۹۴: ۳).

۱-۲. نظریه بی‌سازمانی اجتماعی

قانون و اساس نظریه بی‌سازمانی، مقررات و رعایت آن در جامعه است. در صورت عدم اجرای

رعایت مقررات و قوانین در جامعه، نظریه بی‌سازمانی اجتماعی در سه نوع بی‌هنگاری، ستیز فرهنگی و اختلال شکل می‌گیرد (احمدی، ۱۳۸۴: ۴۳). برخی اجتماعات به دلیل اختلال در فرایندهای رسمی و غیررسمی کنترل اجتماعی، قادر به خودتنظیمی مؤثر نیستند. این شرایط به مختل شدن ساختار سازمانی محله منجر می‌شود که سست شدن پیوندهای ساکنان به طور طولانی مدت از کنترل‌های اجتماعی هنگاری پیروی نخواهد کرد؛ زیرا این اجتماعات بی‌سازمان قادر به درک ارزش‌های مشترک ساکنان و حل مسائل مختلف نیستند. به این دلیل که آنها نمی‌توانند وفاق مربوط به ارزش‌ها، هنگارها، نقش‌ها و یا توافق‌های سلسله‌مراتبی را در میان اعضایشان ایجاد یا حفظ کنند. نظریه‌های بی‌سازمانی اجتماعی، جامعه را یک نظام پیچیده و پویا می‌داند که بخش‌های مختلف آن از طریق قواعد و مقررات اجتماعی با یکدیگر هماهنگ و منظم می‌شوند و هنگامی که مسئله‌ای یک بخش از نظام را تغییر می‌دهد، سایر بخش‌های آن نیز باید خود را با آن هماهنگ و سازگار کنند. از نگاه این نظریه، مسائل اجتماعی محصول درهم‌ریختگی سازمان اجتماعی و فرهنگی است. نظریه بی‌سازمانی اجتماعی بر رابطه بین ساختار روابط همسایگی، کنترل اجتماعی و جرم مرکز است. اغلب نظریه‌ها بر نوع مردم و گروه‌های مردمی در تبیین جرم مرکزند. این نظریه بر تأثیر نوع مکان و انواع متفاوت روابط همسایگی در ایجاد شرایط جرم و بزهکاری مرکز دارد. در یک تعریف مفهومی بی‌سازمانی اجتماعی به ناتوانی اجتماع در فهم و درک اهداف عمومی و حل مشکلات عمومی و به ناتوانی در حفظ کنترل اجتماعی مؤثر اشاره دارد (عباسی اسفجیر، فیروز جائیان و رحمانی، ۱۳۸۹: ۱۲۶).

یکی از نظریه‌های مهم بی‌سازمانی اجتماعی، بحث کنترل اجتماعی است.

۱-۳. نظریه کنترل اجتماعی

نظریه‌های کنترل اجتماعی به طور کامل متأثر از آثار دورکیم است. به نظر وی شاید در جامعه‌ای که همبستگی اجتماعی قوی است؛ اعضا با هنگارهای مشترک هم‌نوا شوند، ولی در جامعه‌ای که همبستگی اعضای آن ضعیف است احتمال بزهکاری مردم بیشتر است (مصطفوی‌زاده، ۱۳۹۱: ۴۴۶).

فرض اصلی نظریه این است که بیشتر مردم، به دلیل کنترل درونی و هم کنترل بیرونی بالارزش‌ها

و هنجارهای اجتماعی (قانون اجتماع) هم‌نوایی می‌کنند (Hirschi, 1969: 16). وی هم‌نوایی و عدم هم‌نوایی با قانون را با چهار عامل پیوستگی، درگیر بودن، تعهد و اعتقاد مرتبط می‌داند. علت مهم قانون‌گرایی در پیوستگی اجتماعی است. میزان قدرت پیوستگی‌ها یا گروه‌هایی که فرد به افراد مهم دیگر (والدین، دوستان یا مدل‌های نقش) یا به نهادها (مدرسه و باشگاه‌ها)، دارد، می‌تواند مانع از قانون‌گریزی شود. دومین مورد، درگیر بودن به معنای درجه فعالیت (زمان و انرژی) مناسب برای رفتار رایج و یا غیر رایج است. آنهایی که اغلب درگیر فعالیت رایج هستند، وقت کمتری برای درگیر شدن در قانون‌گریزی دارند (کاظمی‌پور ثابت، رضایی و رمضانی‌فر، ۱۳۹۴: ۱۸۹). تعهد، ارائه‌کننده میزانی از سرمایه‌گذاری است که می‌تواند اشکالی نظیر میزان تحصیلات، شهرت خوب یا ایجاد یک کارت‌تجاری را شامل شود. کسانی که از نظر تعهد به جامعه عادی مشکل دارند، اگر به واسطه درگیر شدن در قانون‌گریزی دستگیر شوند، چیزی بیشتری را زدست خواهند داد. آخرین مورد یعنی اعتماد، در واقع نوعی قدردانی از قواعد جامعه به دلیل عادل‌نہ بودن آنهاست؛ یعنی فرد به قواعد و هنجارها احترام می‌گذارد و نوعی تعهد اخلاقی ایجاد می‌شود، در اینجا عنصر اساسی احترامی است که برای نظام ارزشی مشترک وجود دارد (ولی‌یامز، ۱۳۹۲: ۲۰۹). در جامعه‌ای که همبستگی اجتماعی ضعیف است، احتمال بیشتری وجود دارد که مردم از قانون منحرف شوند (ربتسون، ۱۳۹۰: ۷۵). نظریه کنترل، دوشیوه را برای کنترل اجتماعی و بازداشت افراد جامعه از کج رفتاری و قانون‌گریزی معرفی کرده است:

- الف) کنترل اجتماعی غیررسمی: نظارت اعضای خانواده، دوستان، بستگان و آشنايان،
- ب) کنترل قانونی: نظارت نهادهای دولتی، قانونی، انتظامی و قضایی (کاظمی‌پور ثابت، رضایی و رمضانی‌فر، ۱۳۹۴: ۱۹۰).

کنترل غیررسمی با عنصر شرمنده‌سازی همراه است. شرمنده‌سازی نوعی ابراز عدم تأیید اجتماعی رفتاری خاص، برای تحریک ندامت در شخص خلاف‌کار است. بریتویت از دو نوع شرمنده‌سازی صحبت می‌کند:

- الف) شرمنده‌سازی جداکننده: در این حالت فرد کج رفتار از جامعه هم‌نوایان تبعید می‌شود.
- ب) شرمنده‌سازی پیونددهنده: ضمن درک احساس کج رفتار و نادیده گرفتن تخلف وی و حتی ابراز احترام به او، نوعی تقصیر در او ایجاد کرده، درنهایت او را از ادامه کج رفتاری بازمی‌دارد و از بازگشت او به جمع هم‌نوایان استقبال می‌کند. سبب اصلی گریز از قانون،

فقدان کنترل اجتماعی است. پیوندهای اجتماعی، نظارت قضایی و انتظامی و نظارت‌های همسایگی و اجتماع نقش بازدارندگی در هنجارشکنی افراد دارد. این امر، اعضای اجتماع را به پاییندی به عرف، هنجار و درگیری اجتماعی سوق می‌دهد و هم‌نوایی با هنجارهای اجتماعی را نه نوعی تضاد و مانع، بلکه به مثابه تسهیلگر اهداف اجتماعی تلقی می‌کند. پیوند میان فرد و جامعه، مهمترین سبب هم‌نوایی و عامل اصلی کنترل رفتارهای فرد است و ضعف این پیوند یا نبود آن عامل اصلی کج رفتاری است (صدیق سروستانی، ۱۳۹۰: ۷۸).

جدول ۶. تلفیق نظریه سرمایه اجتماعی و نظریه پیوستگی اجتماعی

مؤلفه	وجود سرمایه اجتماعی شناختی	فقدان سرمایه اجتماعی شناختی
تعلق	تصوری که فرد نسبت به دیگران از خود دارد، تعلقات اجتماعی، خانوادگی، حرفه‌ای و محله‌ای خود را پنداشتن	بی‌هویتی، بیکارگی اجتماعی و در خلاً اجتماعی
تعهد	وفداری و الزام عملی به اصول اخلاقی و ضوابط و اصول اخلاقی	مهم نبودن اهداف اجتماعی و مذهبی
مشغولیت	عضویت انجمنی و داشتن فراغت جمعی مثبت	خود را عضو جامعه ندانستن و در انزوا زیستن
باور	ایمان و باور به اصول دینی و اخلاقی	پوج انگاری
نتیجه	عدم ارتکاب جرم	ارتكاب جرم

مأخذ: غفاری، ۱۳۹۲: ۶۹.

۲. روش پژوهش

روش مورد استفاده در پژوهش حاضر، فراتحلیل انجام شده با استفاده از شیوه کمی‌سازی اندازه اثر^۱ است. همه پژوهش‌های انجام شده و مقالات در مجلات معتبر، جامعه آماری پژوهش حاضر را تشکیل داده‌اند. در ابتدای کار، روش نمونه‌گیری، نمونه‌گیری گلوله برفری، در نظر گرفته شد. از مجموع هجده مقاله تعداد ۶ مقاله به دلایل، فقدان ابزار معتبر به لحاظ نامرتب بودن با هدف پژوهش و اشکال در روش‌شناسی کنار گذاشته و در نهایت دوازده نمونه تجزیه تحلیل شد. در فراتحلیل، هدف بررسی اندازه اثر است. منظور از اندازه اثر، توانایی

مطالعه تأثیر متغیرهای مستقل بر وابسته و همچنین تبیین وضعیت متغیرهای اثرگذار و واسط بر متغیر وابسته است. اندازه اثر، میزانی است که حضور پدیده مورد نظر در جامعه را نشان داده و برای آن دو خانواده α و β وجود دارد. در خانواده (d) سه عنصر مهم و نسبتاً مشابه یعنی (d) کوهن (۱۹۷۷)، (g) هدگز (۱۹۸۷) و دلتای گلاس وجود دارد. با توجه به اینکه (d) کوهن از بقیه اندازه اثرها پرکاربردتر است در این پژوهش استفاده می‌شود. همچنین در جدول پیشنهادی کوهن اندازه اثرهای بین $0/2$ تا $0/5$ کوچک، $0/8$ متوسط و $0/8$ بزرگ تفسیر می‌شود.

۳. یافته‌های پژوهش

ویژگی روشنی پژوهش‌های تجربی به طور خلاصه در جدول ۷ آمده است.

جدول ۷. ویژگی روشنی مطالعات تجربی قانون‌گریزی

کد	روش بررسی	فن پژوهش	شیوه نمونه‌گیری	جامعه آماری	حجم نمونه
۱	پیمایش (کمی)	پرسشنامه	طبقه‌ای تصادفی	-	۳۹۱
۲	پیمایش (کمی)	پرسشنامه	تصادفی سیستماتیک	۳۰۰۰	۱۴۵۰
۳	پیمایش (کمی)	پرسشنامه	تصادفی طبقه‌ای - چندمرحله‌ای	۶۰۰۰۰	۳۸۱
۴	پیمایش (کمی)	پرسشنامه	خوش‌های	۶۶۷۴۹۹	۳۸۴
۵	پیمایش (کمی)	پرسشنامه	تصادفی طبقه‌ای	۲۰۰۰	۳۵۰
۶	پیمایش (کمی)	پرسشنامه	تصادفی	۷۳	۶۲
۷	پیمایش (کمی)	پرسشنامه	خوش‌های چندمرحله‌ای	-	۴۰۰
۸	پیمایش (کمی)	پرسشنامه	خوش‌های چندمرحله‌ای	۸۸۴۹۵۴	۳۷۷
۹	پیمایش (کمی)	پرسشنامه	طبقه‌ای	۲۰۰۰۰	۴۰۰
۱۰	پیمایش (کمی)	پرسشنامه	خوش‌های چندمرحله‌ای	-	۴۰۰
۱۱	پیمایش (کمی)	پرسشنامه	تصادفی چندمرحله‌ای	-	۸۰۷
۱۲	پیمایش (کمی)	پرسشنامه و مصاحبه	خوش‌های چندمرحله‌ای	۷۲۰۰۰	۶۷۰

مأخذ: همان.

در جدول ۸، ویژگی‌های پژوهش‌ها بر حسب نوع پژوهش، حوزه مطالعاتی، ویژگی نمونه، سال اجرای پژوهش، مکان و قلمرو پژوهش، روش و نویسنده‌گان مورد بررسی قرار گرفته است.

جدول ۸. ویژگی مکانی، سال و نوع پژوهش تجربی

فراوانی معابر	فراوانی	جزئیات	موارد
۹۱,۷	۱۱	مقاله	نوع پژوهش
۸,۳	۱	پایان نامه	
۹۱,۷	۱۱	علوم اجتماعی	حوزه مطالعاتی
۸,۳	۱	مدیریت	
۰	۰	زن	ویژگی نمونه
۸,۳	۱	مرد	
۹۱,۷	۱۱	زن و مرد (مشترک)	
۸,۳	۱	۱۳۹۶	
۲۵	۳	۱۳۹۴	سال اجرای پژوهش
۸,۳	۱	۱۳۹۳	
۸,۳	۱	۱۳۹۲	
۲۵	۳	۱۳۹۱	
۸,۳	۱	۱۳۸۹	
۱۶,۷	۲	۱۳۸۴	
۲۵	۳	تهران	
۸,۳	۱	ارومیه	
۸,۳	۱	شیراز	مکان و قلمرو پژوهش
۸,۳	۱	اردبیل	
۱۶,۷	۲	اهواز	
۸,۳	۱	تبریز	
۸,۳	۱	پاسوج	
۸,۳	۱	زاهدان	
۸,۳	۱	اهر	
۱۰۰	۱۲	کمی	روش
۰	۰	کیفی	
۰	۰	ترکیبی	
۵۷,۶	۱۹	عضو هیئت علمی و دکترای تخصصی	نویسنده اصلی پژوهش
۴۲,۴	۱۴	دانشجوی دکترا و فوق لیسانس	

مأخذ: همان.

۱-۳. سنخ‌شناسی نظری - تجربی پژوهش قانون‌گریزی

قانون انعکاس فرهنگ و هنجار یک اجتماع است و به معنای همنوایی افراد با آیین‌های رسمی بوده و تخطی از آن مجازات اجتماعی را در پی دارد. ضمن داشتن جنبه تنبیه‌ی در عدول از عنصر قانون، همیشه کج روایی هستند که به قانون پشت پازده و از آن عبور می‌کنند. نظریه‌هایی که در پژوهش‌های ایرانی، به تفسیر و تبیین قانون‌گریزی پرداخته‌اند در ادامه آمده است.

جدول ۹. سنخ‌شناسی نظری - تجربی پژوهش قانون‌گریزی

نظریه	تعداد	فرآوانی
نظم اجتماعی	۲	۵,۹
کنترل اجتماعی	۵	۱۴,۷
فرهنگ شهروندی	۱	۲,۹
جامعه‌پذیری	۳	۸,۸
آنومی اجتماعی	۹	۲۶,۶
محرومیت نسبی	۳	۸,۸
بوم‌شناختی	۱	۲,۹
انتخاب عقلانی	۲	۵,۹
فردگرایی	۱	۲,۹
عدالت اجتماعی	۵	۱۴,۷
سیستم‌ها	۲	۵,۹
جمع	۳۴	۱۰۰

مأخذ: همان.

تحقیقان برای تبیین امر قانون‌گریزی از نظریات متنوع و متعددی مانند (نظم، کنترل، فرهنگ شهروندی، جامعه‌پذیری، آنومی، محرومیت نسبی، بوم‌شناختی، انتخاب عقلانی، فردگرایی، عدالت اجتماعی و سیستم‌ها) کمک گرفته‌اند تا بتوانند این امر را در جامعه تحلیل کنند و به کشف زوایای مختلفی دست یابند. درین این موارد پرکاربردترین نظریه تبیین کننده مسئله قانون‌گریزی، نظریه آنومی اجتماعی (۲۶,۶ درصد) کنترل و عدالت اجتماعی هریک با ۱۴,۷، ۱۴,۱، بیشترین کاربرد را

در بین محققان اجتماعی داشته و توانسته در مقایسه با سایر نظریات تبیین کننده بهتری برای امر قانون‌گریزی به عنوان یک پدیده‌ای خارج از دنیای فردی افراد و مرتبط با زیست اجتماعی باشد.

۳-۲. خصیصه پژوهش قانون‌گریزی در ایران

اطلاعات جمیعتی قانون‌گریزی در ایران در جدول ۱۰ ارائه شده است.

جدول ۱۰. خصیصه ویژگی جمیعت شناختی پژوهش قانون‌گریزی

درصد فراوانی	صفت	نوع
۵۵,۶۶	مرد	جنسیت
۴۴,۳۴	زن	
۴۲,۷۴	مجرد	وضع تأهل
۵۷,۲۶	متاهل	
۳۵	بالا	قانون‌گریزی
۳۰	متوسط	
۳۵	پایین	
۱۱,۱۲	دیپلم و زیر دیپلم	تحصیلات
۸۸,۸۸	دانشگاهی	
۹	ترک	قومیت
۲۸	بختیاری	
۲۷	عرب	
۱۹	کرد	
۱۷	فارس	

مأخذ: همان.

۳-۳. مطالعات تجربی قانون‌گریزی در ایران

در ایران پژوهش‌ها امر قانون‌گریزی را تبیین کرده‌اند که در ادامه شرح داده شده است.

جدول ۱۱. ویژگی‌های پژوهش‌های قانون‌گریزی

ردیف	نام پژوهشگر	سال پژوهش	حجم نمونه	روش پژوهش	مکان پژوهش
۱	میرزاپی و دیگران	(۱۳۹۶)	۳۹۱	پیمایش (کمی)	اهواز
۲	عشایری و دیگران	(۱۳۹۴)	۱۴۵۰	پیمایش (کمی)	اردبیل
۳	میفردی و فرجی	(۱۳۹۴)	۲۸۱	پیمایش (کمی)	پاسوچ
۴	پورتقی	(۱۳۹۴)	۳۸۴	پیمایش (کمی)	ارومیه
۵	کوهی و دیگران	(۱۳۹۳)	۳۵۰	پیمایش (کمی)	اهر
۶	احمدنیا چنیجانی و دیگران	(۱۳۹۲)	۶۲	پیمایش (کمی)	Zahedan
۷	فیروزجایان و هاشمی	(۱۳۹۱)	۴۰۰	پیمایش (کمی)	تهران
۸	مختراری، قهرمانی و قدرتی	(۱۳۹۱)	۳۷۷	پیمایش (کمی)	شیراز
۹	حیدری، رضادوست و فروتن‌کیا	(۱۳۹۱)	۴۰۰	پیمایش (کمی)	اهواز
۱۰	فیروزجایان	(۱۳۸۹)	۴۰۰	پیمایش (کمی)	تهران
۱۱	رضایی	(۱۳۸۴)	۸۰۷	پیمایش (کمی)	وزارت‌خانه‌ها
۱۲	کلانتری، ربانی و صداقت	(۱۳۸۴)	۶۷۰	پیمایش (کمی)	تبریز

مأخذ: همان.

۳-۴. تعاریف مفاهیم اصلی پژوهش

- فردگرایی منفی: فردگرایی منفی به معنای ترجیح اهداف و منافع شخصی بدون توجه به منافع اجتماع است. هرچه میزان فردگرایی منفی بیشتر، احتمال زیر پا گذاشتن قوانین اجتماع برای کسب سود شخصی نیز بیشتر می‌شود.

- بی‌تفاوتی اجتماعی: بی‌تفاوتی درواقع به بی‌توجهی مدنی شهروندان نسبت به قوانین، هنجارها و ارزش‌های مشترک اجتماعی مربوط است. هرچه میزان بی‌توجهی و بی‌تفاوتی در جامعه بیشتر باشد به همان میزان نقش و اهمیت قانون بین شهروندان نیز کمتر خواهد شد.

- مشارکت اجتماعی: مشارکت اجتماعی بیانگر میزان درگیری افراد در اجتماع است. هرچه سطح مشارکت اجتماعی افراد بیشتر باشد، به همان اندازه نسبت به قانون، همنوایی بیشتری خواهد داشت.

- اعتماد تعیین‌یافته: اعتماد تعیین‌یافته به معنای داشتن ایمان و باور به درستی، صداقت و اخلاقی بودن اعضای جامعه است. به همین دلیل هرچه نگرش‌ها نسبت به همنوعان مثبت‌تر باشد، به همان میزان هم تلاش در جهت رعایت قوانین و موازینی که زمینه‌های این اعتماد و نگرش را فراهم می‌آورد، بیشتر خواهد بود.

- پیوند اجتماعی: پیوند اجتماعی، به معنای دل‌بستگی، مشارکت، تعهد و حس اتحاد بین مردم است. اندازه پیوندها قوی‌تر باشد، به همان اندازه هم تلاش در جهت رعایت قوانین به منظور حفظ این پیوندها بیشتر می‌شود.

- سرمایه اقتصادی: بیان‌کننده دارایی‌های مادی افراد است که پایگاه، منزلت، شأن و طبقه اجتماعی‌شان را مشخص می‌کند؛ بنابراین میزان سرمایه اقتصادی افراد تعیین‌کننده رعایت میزان قوانین در جامعه است. هر اندازه افراد سرمایه اقتصادی بالاتری داشته باشند، تمایل کمتری به تخطی از قوانین به منظور رسیدن به خواسته‌های مادی دارند.

- سرمایه فرهنگی: سرمایه فرهنگی به معنای دانش، آگاهی و سطح تحصیلات است که دارای سه مؤلفه نهادینه، تجسم یافته و نمادین است و یکی از مهمترین سرمایه‌های موجود در حفظ منزلت اجتماعی قانون محسوب می‌شوند. افرادی که از سرمایه فرهنگی بالایی برخوردار باشند به راحتی آداب و رسوم، قواعد و قوانین دیگران را می‌پذیرند و کمتر از آن تخطی می‌کنند.

- اعتقاد سیاسی: به معنای اعتماد شهروندان به نهادهای سیاسی و حکومتی است. وجود اعتقاد سیاسی باعث قانون‌گرا شدن شهروندان و طبقه‌های مختلف جامعه می‌شود.

- انسجام سیاسی: انسجام سیاسی به معنای داشتن همدلی اجتماعی، همنوایی، یکپارچگی جامعه و اتحاد است. هرچه سطح انسجام سیاسی جامعه افزایش یابد، به همان میزان قانون‌گریزی کمتر می‌شود.

- سنت‌گرایی: به معنای داشتن باورهای سنتی، وابستگی به علایق خویشاوند سالارانه به جای شایسته سالاری و توجه به لیاقت و تخصص در اجتماع است، هرچه افراد سنت‌گرater باشند، به همان میزان قانون‌گریزتر خواهند بود.

- فقر فرهنگی: به معنای نداشتن آگاهی فرهنگی، اجتماعی و فقدان دانش اجتماعی بوده و به نوعی بیان‌گر پایین بودن میزان دانش و اطلاعات اجتماعی افراد است. هرچه سطح فقر فرهنگی بیشتر باشد، افراد به جای قانون به سمت سنت، عرف و روابط عرفی بازمی‌گردند.

- دین‌داری: دین‌داری به معنای داشتن تقید به عقاید و باورهای دینی و متعهد بودن به قوانین دینی است. نظام دینی، عنصر مهمی در کنترل افراد و واداشتن آنها به همنوایی با قانون است. هرچه افراد دین‌دارتر، به همان میزان قانون‌گرater خواهند بود.

- میزان آگاهی از قانون: آگاهی از قانون همان شناخت و دانش اجتماعی افراد از قانون،

حقوق و وظایف شهروندی است. افراد آگاه از قانون به علت فهم کارکرد مهم قانون در تعادل و انسجام و توسعه جامعه، کمتر به قانون‌گریزی دست می‌زنند.

- جایگاه اجتماعی پایین قانون: ارج و منزلت قانون و هنجارهای اجتماعی بستگی به میزان پذیرش و مقبولیت آن از سوی شهروندان یک جامعه دارد. جامعه وقتی به ارزش‌های نهادینه شده بیشترین توجه و التزام را دارد که برای آن ارج و اعتبار قائل باشد. میزان اقتدار قانون بستگی به جایگاه منزلتی آن در جامعه دارد. با تضعیف منزلت اجتماعی قانون و بی‌توجهی عمومی به رعایت آن، قانون‌گریزی در بدنه جامعه رسوخ یافته و بی‌هنجاری و دور زدن قانون متداول می‌شود.

- ضعف عملکرد نظام قضایی: نظام قضایی، نهادی است که مجری قانون در اجتماع است. عملکرد ضعیف نظام قضایی در برخورد با قانون‌گریزان، مجرمان و مفسدان اجتماعی؛ باعث رسوخ بی‌اعتباری و بی‌کارکردی قانون در اجتماع شده و زمینه قانون‌گریزی شهروندان را فراهم می‌آورد.

- میزان استفاده از رسانه: رسانه‌ها، نقش کنترلی قوی در اجتماع دارند، هرچه سطح استفاده از رسانه به مثابه ابزار کنترل در بین شهروندان توسعه یابد، به همان میزان سطح خودکنترلی و رعایت قانون نیز بیشتر می‌شود.

- کنترل اجتماعی: شرط تداوم نظم جامعه وجود عنصری از نظارت یا بازدارندگی در جامعه است. جامعه از دو نظارت اجتماعی درونی و بیرونی تشکیل یافته است. نظارت درونی شامل تعهد، باور و دلبستگی عاطفی به قوانین جامعه بوده و نظارت بیرونی شامل تلاش همه نهادهای اجتماعی، انتظام پلیسی، نهادهای دولتی و جامعه مدنی در همنوایی با قوانین جامعه است. فقدان نظارت یا تضعیف در نظارت بر شهروندان، منجر به آزادی و بی‌بندباری در نظم پذیری می‌شود.

- بیگانگی شغلی: بیگانگی شغلی نوعی بی‌علاقگی به شغل در سازمان اشاره دارد که فرد رغبت چندانی به شغل مورد نظر نداشته و دچار روزمرگی در شغل خود شده است. هرچه احساس بیگانگی شغلی بیشتر، به همان میزان پایین‌دی به قانون کمتر می‌شود.

- انججار اجتماعی - سیاسی: نوعی بی‌تفاوتی نسبت به وضعیت سیاسی و اجتماعی است. هرچه افراد به نظام سیاسی و اجتماعی، احساس ناخوشایند، انججار و تنفر بیشتری داشته باشند، تمایل کمتری به رعایت قوانین خواهند داشت.

جدول ۱۲. ضریب همبستگی، سطح معناداری و شدت اثر پژوهش

سطح اثرگذاری	گزارش آماری					نوع اثر	متغیر	
	شدت	sig	Q	sig	Z	Effect Size		
کم	۰,۰۰۱	۱۵,۸۵۹	۰,۰۰۰,۰	۴,۷۸۲	۰,۲۷۶	تصادفی	فردگرایی منفی	فردگرایی
متوسط	۰,۰۰۰	۱۹,۷۴۹	۰,۰۰۰	۷,۳۸۰	۰,۳۶۸	تصادفی	بی‌تفاوتی اجتماعی	
متوسط	۰,۰۰۲	۲۴,۳۶۷	۰,۰۰۰	۱۱,۵۴۲	۰,۳۸۸	تصادفی	اثر کل فردگرایی	
متوسط	۰,۰۱۰	۶,۶۶۲	۰,۰۰۰	۴,۳۶۲	۰,۳۸۷	تصادفی	مشارکت اجتماعی	سرمایه‌ای
متوسط	۰,۰۰۰	۳۲,۶۲۱	۰,۰۰۰	۵,۶۲۲	۰,۳۷۹	تصادفی	اعتماد تعمیم‌یافته	
کم	۰,۰۰۰	۰,۰۱۰	۰,۰۰۰	۶,۶۵۳	۰,۲۳۶	تصادفی	پیوند اجتماعی	
کم	۰,۰۰۰	۲۰,۹۴۱	۰,۰۰۰	۴,۹۱۵	۰,۲۹۶	تصادفی	سرمایه اقتصادی	سرمایه‌ای
متوسط	۰,۰۰۰	۵۹,۱۴۵	۰,۰۰۰	۹,۳۲۴	۰,۴۱۵	تصادفی	سرمایه فرهنگی	
متوسط	۰,۰۰۳	۶۷,۳۴۱	۰,۰۰۱	۱۰,۲۵۸	۰,۴۰۷	تصادفی	اثر کل متغیر سرمایه‌ای	
کم	۰,۰۷۵	۱,۷۶۳	۰,۰۰۰	۷,۰۵۹	۰,۲۰۱	ثابت	اعتماد سیاسی	سیاسی
متوسط	۰,۰۰۱	۷۴,۳۶۲	۰,۰۰۶	۲۰,۲۳۷	۰,۳۴۵	تصادفی	انسجام سیاسی	
متوسط	۰,۲۶۳	۱,۲۳۸	۰,۰۰۱	۹,۶۴۱	۰,۳۱۰	ثابت	اثر کل متغیر سیاسی	
کم	۰,۹۱۵	۰,۱۷۷	۰,۰۰۰	۷,۵۹۶	۰,۱۹۳	ثابت	سننگرایی	فرهنگی
کم	۰,۰۰۰	۲۵,۵۳۵	۰,۰۰۸	۱,۶۰۸	۰,۲۵۵	تصادفی	فقر فرهنگی	
متوسط	۰,۰۰۰	۲۷,۴۸۷	۰,۰۰۱	۳,۲۸۲	۰,۳۱۵	تصادفی	دین داری	
متوسط	۰,۰۰۳	۳۴,۹۵۲	۰,۰۰۰	۱۴,۵۹۶	۰,۳۹۸	تصادفی	اثر کل متغیر فرهنگی	قانونی
کم	۰,۰۰۷	۷,۳۷۷	۰,۰۱۳	۲,۴۷۳	۰,۱۵۶	تصادفی	میزان آگاهی از قانون	
متوسط	۰,۰۳۳	۴,۵۶۰	۰,۰۰۰	۸,۰۹۳	۰,۴۵۱	تصادفی	جایگاه اجتماعی پایین قانون	
متوسط	۰,۰۰۰	۲۱,۸۹۶	۰,۰۰۰	۹,۶۴۲	۰,۳۴۶	تصادفی	اثر کل متغیر قانونی	کنترلی
کم	۰,۰۰۰	۳۴,۵۴۱	۰,۰۰۰	۴,۲۱۰	۰,۲۶۹	تصادفی	ضعف عملکرد نظام قضایی	
کم	۰,۲۸۶	۱,۱۴۰	۰,۰۰۰	۴,۶۲۵	۰,۱۷۰	ثابت	میزان استفاده از رسانه	
کم	۰,۰۰۰	۰,۹۸۵	۰,۰۰۰	۱۱,۳۲۲	۰,۲۵۹	تصادفی	کنترل اجتماعی	

سطح اثرگذاری	فرض ناهمگونی			گزارش آماری			نوع اثر	متغیر
	شدت	sig	Q	sig	Z	Effect Size		
متوسط	۰,۰۰۹	۱۴,۳۸۵	۰,۰۰۳	۹,۱۰۷	۰,۳۲۲	تصادفی	اثر کل متغیر کنترلی	
متوسط	۰,۰۰۰	۲۳,۰۴۱	۰,۰۰۰	۱۱,۱۹۶	۰,۴۹۱	تصادفی	بیگانگی شغلی	آنومی
کم	۰,۰۰۴	۴۵,۷۹۶	۰,۰۰۳	۷,۲۵۱	۰,۲۵۴	تصادفی	احساس انزجار اجتماعی-سیاسی	بی هنجاری
زیاد	۰,۰۰۲	۶۹,۷۴۶	۰,۰۰۰	۱۸,۵۹۶	۰,۵۲۶	تصادفی	اثر کل متغیر آنومی - بی هنجاری	
کم	۰,۰۰۰	۱۸,۹۵۲	۰,۰۰۴	۲,۶۳۷	۰,۰۴۹	تصادفی	جنسیت	
کم	۰,۰۰۰	۹۷,۹۶۸	۰,۰۱۱	۲,۵۳۲	۰,۱۲۷	تصادفی	وضع تأهل	جمعیتی
کم	۰,۰۰۰	۱۴,۶۵۸	۰,۰۰۳	-۰,۱۷۳	۰,۱۵۶	تصادفی	نوع شغل (دولتی و غیردولتی)	
کم	۰,۰۰۰	۱۸,۶۲۷	۰,۰۰۷	۶,۸۴۵	۰,۲۶۸	تصادفی	اثر کل متغیر جمعیتی	
کم	۰,۰۰۰	۱۱۶,۴۴۴	۰,۰۰۰	۷,۱۶۶	۰,۲۳۳	تصادفی	اثر کل پژوهش	

نتایج حاصل از جدول ۱۲ نشان می‌دهد:

اثر کل متغیر فردگرایی: $= ۰,۳۸۸$ **Effect Size**

- متغیر فردگرایی منفی در سطح $P-Value = ۰/۰۰۰$ دارای تأثیر معناداری بر قانون گریزی بوده و توانسته $۰,۲۷۶$ درصد از تغییرات قانون گریزی را تبیین کند.

- متغیر بی تفاوتی اجتماعی در سطح $P-Value = ۰/۰۰۰$ دارای تأثیر معناداری بر قانون گریزی بوده و توانسته $۰,۳۶۸$ درصد از تغییرات قانون گریزی را تبیین کند.

اثر کل متغیر سرمایه‌ای: $= ۰,۴۰۷$ **Effect Size**

- متغیر مشارکت اجتماعی در سطح $P-Value = ۰/۰۰۰$ دارای تأثیر معناداری بر قانون گریزی بوده و توانسته $۰,۳۸۷$ درصد از تغییرات قانون گریزی را تبیین کند.

- متغیر اعتماد تعمیم یافته در سطح $P-Value = ۰/۰۰۰$ دارای تأثیر معناداری بر قانون گریزی بوده و توانسته $۰,۳۷۹$ درصد از تغییرات قانون گریزی را تبیین کند.

- متغیر پیوند اجتماعی در سطح $P-Value = ۰/۰۰۰$ دارای تأثیر معناداری بر قانون گریزی بوده و توانسته $۰,۲۳۶$ درصد از تغییرات قانون گریزی را تبیین کند.

- متغیر سرمایه اقتصادی در سطح $P\text{-Value} = 0/000$ دارای تأثیر معناداری بر قانون‌گریزی بوده و توانسته ۲۹۶،۰ درصد از تغییرات قانون‌گریزی را تبیین کند.

- متغیر سرمایه فرهنگی در سطح $P\text{-Value} = 0/000$ دارای تأثیر معناداری بر قانون‌گریزی بوده و توانسته ۴۱۵،۰ درصد از تغییرات قانون‌گریزی را تبیین کند.

اثر کل متغیر سیاسی: $Effect\ Size = 0,310$

- متغیر اعتقاد سیاسی در سطح $P\text{-Value} = 0/000$ دارای تأثیر معناداری بر قانون‌گریزی بوده و توانسته ۲۰۱،۰ درصد از تغییرات قانون‌گریزی را تبیین کند.

- متغیر انسجام سیاسی در سطح $P\text{-Value} = 0/006$ دارای تأثیر معناداری بر قانون‌گریزی بوده و توانسته ۳۴۵،۰ درصد از تغییرات قانون‌گریزی را تبیین کند.

اثر کل متغیر فرهنگی: $Effect\ Size = 0,398$

- متغیر سنت‌گرایی در سطح $P\text{-Value} = 0/000$ دارای تأثیر معناداری بر قانون‌گریزی بوده و توانسته ۱۹۳،۰ درصد از تغییرات قانون‌گریزی را تبیین کند.

- متغیر فقر فرهنگی در سطح $P\text{-Value} = 0/008$ دارای تأثیر معناداری بر قانون‌گریزی بوده و توانسته ۲۵۵،۰ درصد از تغییرات قانون‌گریزی را تبیین کند.

- متغیر دین‌داری در سطح $P\text{-Value} = 0/001$ دارای تأثیر معناداری بر قانون‌گریزی بوده و توانسته ۳۱۵،۰ درصد از تغییرات قانون‌گریزی را تبیین کند.

اثر کل متغیر قانونی: $Effect\ Size = 0,346$

- متغیر میزان آگاهی از قانون در سطح $P\text{-Value} = 0/013$ دارای تأثیر معناداری بر قانون‌گریزی بوده و توانسته ۱۵۶،۰ درصد از تغییرات قانون‌گریزی را تبیین کند.

- متغیر جایگاه اجتماعی پایین قانون در سطح $P\text{-Value} = 0/000$ دارای تأثیر معناداری بر قانون‌گریزی بوده و توانسته ۴۵۱،۰ درصد از تغییرات قانون‌گریزی را تبیین کند.

اثر کل متغیر کنترلی: $Effect\ Size = 0,322$

- متغیر ضعف عملکرد نظام قضایی در سطح $P\text{-Value} = 0/000$ دارای تأثیر معناداری بر قانون‌گریزی بوده و توانسته ۲۶۹،۰ درصد از تغییرات قانون‌گریزی را تبیین کند.

- متغیر میزان استفاده از رسانه در سطح $P\text{-Value} = 0/000$ دارای تأثیر

معناداری بر قانون‌گریزی بوده و توانسته ۱۷۰ درصد از تغییرات قانون‌گریزی را تبیین کند.

- متغیر کنترل اجتماعی در سطح $P\text{-Value} = 0,000$ دارای تأثیر معناداری بر قانون‌گریزی بوده و توانسته ۲۵۹ درصد از تغییرات قانون‌گریزی را تبیین کند.

اثر کل متغیر آنومی - بی‌هنچاری: $Effect\ Size = 0,526$

- متغیر بیگانگی شغلی در سطح $P\text{-Value} = 0,000$ دارای تأثیر معناداری بر قانون‌گریزی بوده و توانسته ۴۹۱ درصد از تغییرات قانون‌گریزی را تبیین کند.

- متغیر احساس از جار اجتماعی - سیاسی در سطح $P\text{-Value} = 0,003$ دارای تأثیر معناداری بر قانون‌گریزی بوده و توانسته ۲۵۴ درصد از تغییرات قانون‌گریزی را تبیین کند.

اثر کل متغیر جمعیتی: $Effect\ size = 0,268$

- متغیر جنسیت در سطح $P\text{-Value} = 0,004$ دارای تأثیر معناداری بر قانون‌گریزی بوده و توانسته ۵۴۹ درصد از تغییرات قانون‌گریزی را تبیین کند.

- متغیر وضع تأهل در سطح $P\text{-Value} = 0,011$ دارای تأثیر معناداری بر قانون‌گریزی بوده و توانسته ۱۲۷ درصد از تغییرات قانون‌گریزی را تبیین کند.

- متغیر نوع شغل در سطح $P\text{-Value} = 0,003$ دارای تأثیر معناداری بر قانون‌گریزی بوده و توانسته ۱۵۶ درصد از تغییرات قانون‌گریزی را تبیین کند.

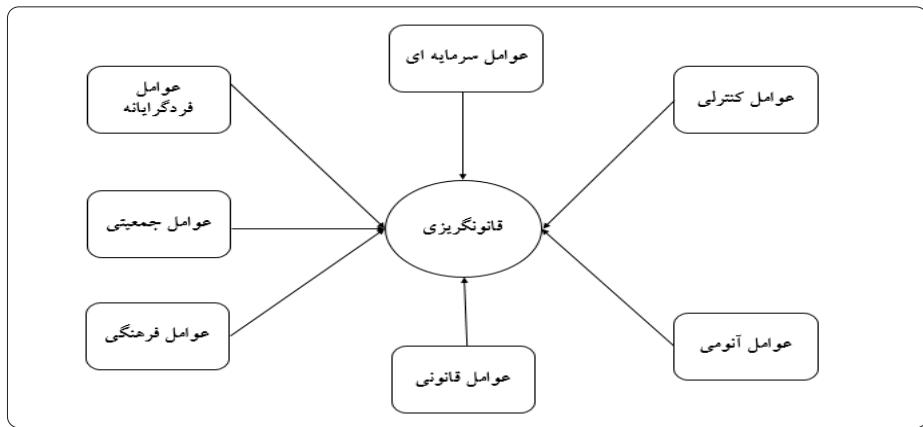
- به طورکلی میزان اندازه اثر ترکیبی مجموع متغیرهای مستقل معنادار بر متغیر وابسته قانون‌گریزی برابر با ۲۳۳ است، به این معنا که این متغیرها توانسته‌اند ۲۳ درصد از تغییرات متغیر قانون‌گریزی را تبیین کنند و ۷۷ درصد از تغییرات نیز مربوط به خطا، آثار بیرونی و سایر عواملی است که در مدل پیش‌بینی نشده است.

۴. جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

قانون، عنصر مهم نگهداشت تمامی نظام‌های سیاسی محسوب می‌شود و دارای ضمانت اجرایی است که شهروندان یک جامعه ملزم به رعایت آن هستند و هرگونه تخطی و سرپیچی از آن با عنوان قانون‌گریزی مطرح می‌شود. تخطی از قوانین و مقررات اجتماعی امری است

که در جوامع بشری یافت می‌شود و معمولاً همه افراد همنوا با قانون نیستند. در ایران هم مطالعات تاریخی (سفرنامه‌های تاریخی) و مطالعات پرسشنامه‌ای (پژوهش تجربی) نشان می‌دهد که در بین شهروندان، کج راهه و عبور از قانون با اهداف و توجیه‌های مختلفی انجام می‌شود. پژوهش فعلی برای رسیدن به یک جمع‌بندی مناسب درباره علت‌های اصلی قانون‌گریزی شهروندان نتایج تجربی مطالعات پیمایش قانون‌گریزی را در سطح کشور؛ جمع‌آوری و در قالب فراتحلیل ترکیب و به آن انسجام بخشیده است. برای دستیابی به این هدف که چه عواملی بر قانون‌گریزی مؤثر بوده، دوازده سند پژوهشی را با استفاده از روش فراتحلیل ترکیب و اندازه اثر (میزان ضریب تأثیرگذاری متغیر مستقل بر وابسته) را برآورده کرده است. نتایج توصیفی نشان می‌دهد به لحاظ جنسیت جامعه آماری مرد (۵۵, ۶۶)، زن (۴۴, ۳۴)، مجرد (۴۲, ۷۴)، متاهل (۵۷, ۲۶)، دیپلم و زیر دیپلم (۱۱, ۱۲) و دانشگاهی (۸۸, ۸۸) هستند. قومیت ترک (۹)، بختیاری (۲۸)، عرب (۲۷)، کرد (۱۹) و فارس (۱۷) درصد هستند. سطح کلی قانون‌گریزی در ایران ۳۵ درصد بالا، ۳۰ درصد متوسط و ۳۵ درصد پایین است. درمجموع می‌توان گفت که میزان گرایش به قانون‌گریزی نسبتاً بالاست. یافته‌های تحلیلی پژوهش نشان می‌دهد که متغیرهای فردگرایی (۰, ۳۸۸)، سرمایه‌ای (۰, ۴۰۷)، سیاسی (۰, ۳۱۰)، متغیرهای فرهنگی (۰, ۳۹۸)، قانونی (۰, ۳۴۶)، کنترلی (۰, ۳۲۲)، آنومی – بی‌هنگاری (۰, ۵۲۶) و جمعیتی (۰, ۲۶۸) بر قانون‌گریزی شهروندان تأثیرگذار بوده است. بر این اساس نتایج این پژوهش با دیدگاه‌های نظری احمدی (۱۳۸۴)، برنارد و دیگران (۱۳۹۲)، هیرشی (۱۹۶۹)، ترنر (۱۳۹۰)، رابرتсон (۱۳۹۰)، ریتزر (۱۳۹۱) همسو بوده و به لحاظ نظری بی‌سازمانی اجتماعی و نظریه کنترل اجتماعی امر قانون‌گریزی در ایران را تبیین می‌کنند؛ و با نتایج تجربی میرزاپی و دیگران (۱۳۹۶)، عشاپیری و دیگران (۱۳۹۴)، میرفردی و فرجی (۱۳۹۴)، پورتقی (۱۳۹۴)، کوهی و دیگران (۱۳۹۳)، احمدنیا چنیجانی و دیگران (۱۳۹۲)، فیروزجاییان و هاشمی (۱۳۹۱)، مختاری، قهرمانی و قدرتی (۱۳۹۱)، حیدری، رضادوست و فروتن‌کیا (۱۳۹۱)، فیروزجاییان (۱۳۸۹)، رضایی (۱۳۸۴) و کلانتری، ربانی و صداقت (۱۳۸۴) همسو بوده و آن را تأیید می‌کند. متناسب با یافته‌های پژوهش می‌توان مدل نهایی قانون‌گریزی را به شرح زیر ترسیم کرد.

شکل ۱. مدل نهایی ریشه قانون‌گریزی در ایران

مأخذ: یافته‌های تحقیق.

- با توجه به یافته‌های پژوهش در ادامه پیشنهادهای کاربردی و پژوهشی ارائه می‌شود:
- تقویت اعتماد سیاسی مردم نسبت به نهادهای اجتماعی و قانون،
 - برخورد جدی با قانون‌گریزان و ترمیم اعتماد مردم نسبت به عملکرد نهادهای مجری قانون،
 - آموزش اهمیت قانون حقوق شهروندی در مدارس و نهادهای آموزشی،
 - استفاده از رسانه‌های جمیعی درباره ایثارگری و تفکر جمیع‌گرایی و نقش مسئولیت و تعهد اجتماعی شهروندان نسبت به قانون و یکدیگر،
 - بهبود وضعیت سرمایه اجتماعی مردم، نهادها و ارگان‌ها نسبت به همدیگر،
 - کاهش فاصله اجتماعی بین مردم، قانون و نهادهای اجرایی،
 - افزایش پاسخگویی و شفافیت نسبت به وقایع اجتماعی،
 - انجام مطالعه با رویکرد اکتشافی، دلفی و کیفی در بین متخصصان جامعه درباره علت قانون‌گریزی،
 - مطالعه تاریخ جامعه ایرانی از دوره‌های تاریخی گذشته تا به امروز و فهم و علت کاوی مسئله قانون و گریزان آن،
 - انجام مطالعات پیمایشی در سطح ملی، استانی و خرد متناسب با نظام خرده فرهنگ جغرافیایی و سنت‌های اجتماعی در ارتباط با گریزان قانون،
 - تبیین مردم شناختی و انسان شناختی فهم مردم از قانون و علت احساس تعارض با آن.

منابع و مأخذ

۱. احمدنیا چنیجانی، اکرم، امیر حمزه سالارزادی، نور محمد یعقوبی، نجمه مهدی بیگی و آذینا گرگیج (۱۳۹۲). «تبیین عوامل تأثیرگذار بر قانون‌گریزی در سازمان»، *فصلنامه علمی-پژوهشی حقوق اداری*، سال اول، ش. ۲.
۲. احمدی، حبیب (۱۳۸۴). *جامعه‌شناسی انحرافات*، تهران، سمت.
۳. برنارد، تامس (۱۳۹۲). *جرائم‌شناسی نظری ولد*، ترجمه علی شجاعی، تهران، نشردادگستر.
۴. پیمایش ملی ارزش‌ها و نگرش ایرانیان (۱۳۹۴). «طرح ملی ارزش‌ها و نگرش‌های ایرانیان»، گزارش کشوری، تهران، پژوهشگاه فرهنگ، هنر و ارتباطات.
۵. پورتقی، پروین (۱۳۹۴). «بررسی میزان قانون‌گریزی و عوامل جامعه‌شناختی مرتبط با آن در بین شهروندان (۶۵-۱۸) ساله شهر ارومیه»، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تبریز.
۶. پیروز، علی آقا (۱۳۸۴). *مدیریت در اسلام*، پژوهشگاه حوزه و دانشگاه قم.
۷. ترنر، جاناتان اج (۱۳۹۰). *مفاهیم و کاربردهای جامعه‌شناسی*، ترجمه محمد فولادی و محمد عزیز بختیاری، قم، مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی.
۸. حیدری، آرش، کریم رضادوست و شهروز فروتن کیا (۱۳۹۱). «نظریه از هم‌گسیختگی نهادی و قانون‌گریزی»، *مسائل اجتماعی ایران*، سال سوم، ش. ۲.
۹. رابرتسون، یان (۱۳۹۰). درآمدی بر جامعه با تأکید بر نظریه‌های کارکردگرایی، ستیز و کنش متقابل نمادین، ترجمه حسین بهروان، مشهد، انتشارات آستان قدس رضوی.
۱۰. رضایی، محمد (۱۳۸۴). «میزان، نوع و عوامل مؤثر بر قانون‌گریزی»، *مجله جامعه‌شناسی ایران*، دوره ششم، ش. ۳.
۱۱. ریتزر، جورج (۱۳۹۱). *نظریه جامعه‌شناختی معاصر: ریشه‌های کلاسیک آن*، ترجمه خلیل میرزایی و علی بقایی سرایی، تهران، *جامعه‌شناسان*.
۱۲. صدیق سروستانی، رحمت‌الله (۱۳۹۰). *آسیب‌شناسی اجتماعی*، تهران، انتشارات آن.
۱۳. طاهری، ابوالقاسم (۱۳۷۹). *تاریخ اندیشه‌های سیاسی در غرب*، تهران، قومس.
۱۴. عباسی اسفجیر، علی اصغر، علی فیروز جائیان و علی رحمانی (۱۳۸۹). « محله‌ها و روابط همسایگی، مکانیسمی ساختاری در ایجاد جرم»، *مجله امنیت*، سال اول، ش. ۲.
۱۵. عشايري، طaha، الهام عباسی، علي رضا نطقی كاشاني و نرگس پيرحياتي (۱۳۹۴). «بررسی عوامل اجتماعی - فرهنگی مؤثر بر قانون‌گریزی شهروندان استان اردبیل»، *فصلنامه پژوهش‌های دانش‌انتظامی*، سال هفدهم.

۱۶. علمی، محمود (۱۳۸۵). «بررسی پاییندی مردم به قانون مداری و عوامل اجتماعی مؤثر بر آن»، پایان نامه کارشناسی ارشد، معاونت پژوهشی، دانشگاه آزاد اسلامی تبریز.
۱۷. عمید، حسن (۱۳۹۰). فرهنگ عمید، تهران، مؤسسه انتشارات امیرکبیر.
۱۸. غفاری، غلامرضا (۱۳۹۲). سرمایه/اجتماعی و امنیت انتظامی، تهران، نشر جامعه‌شناسان.
۱۹. فکور، علی (۱۳۷۸). «قانون؛ قانون‌گرایی و گروه‌های اجتماعی»، نشریه فرهنگ عمومی، ش ۲۰.
۲۰. فیروزجاییان، علی‌اصغر (۱۳۸۹). «قانون‌گریزی (تحلیلی از منظر نظریه عدالت رویه‌ای)»، فصلنامه علمی پژوهشی رفاه اجتماعی، سال یازدهم، ش ۴۲.
۲۱. فیروزجاییان، علی‌اصغر و سیدضیا هاشمی (۱۳۹۱). «قانون‌گریزی به مثابه آنومی اجتماعی»، فصلنامه علمی پژوهشی مطالعات امنیت اجتماعی، سال اول، ش ۱.
۲۲. کاظمی‌پور ثابت، شهلا، حسین رضایی و حدیثه رمضانی فر (۱۳۹۴). «سنجهش نگرش جامعه میزبان به گسترش آسیب‌های اجتماعی ناشی از توسعه گردشگری در شهر همدان»، فصلنامه تحقیقات فرهنگی ایران، دوره هشتم، ش ۱.
۲۳. کلانتری، صمد، رسول رباني و کامران صداقت (۱۳۸۴). «ارتباط فقر با قانون‌گریزی و شکل‌گیری آسیب اجتماعی»، فصلنامه علمی پژوهشی رفاه اجتماعی، سال پنجم، ش ۱۸.
۲۴. کوهی، کمال، سعید تمنا، جواد حسن‌بور و عبدالهادی میرزاچی (۱۳۹۳). «تبیین جامعه‌شناسختی قانون‌گریزی رانندگان و سایل نقلیه سبک»، فصلنامه مطالعات پژوهشی راهور، سال سوم، ش ۱۵.
۲۵. ماهروی، ابوالحسن (۱۳۸۱). «حقوق و تکالیف شهروندی و قانون‌گریزی شهروندان»، نشریه عدالت، دوره دوم، ش ۳.
۲۶. محسنی، رضاعلی (۱۳۸۸). «رابطه قانون‌گرایی با کاهش جرائم»، ماهنامه دادرسی، سال نهم، ش ۵۱.
۲۷. مختاری، مریم، مریم قهرمانی و حسین قدرتی (۱۳۹۱). «عوامل اجتماعی مؤثر بر میزان قانون‌گریزی در روابط اجتماعی (مورد مطالعه افراد ۱۸ سال به بالای ساکن در شهر شیراز)»، فصلنامه دانش انتظامی، سال چهاردهم، ش ۲.
۲۸. مظفری‌زاده، سجاد (۱۳۹۱). ترمینولوژی جرم‌شناسی، تهران، بهینه فراگیر.
۲۹. میرزاچی، ابراهیم، یعقوب احمدی، احمد بخارایی و هوشنگ نایبی (۱۳۹۶). «قانون‌گریزی و پیوندهای اجتماعی (مطالعه موردی: شهر اهواز)»، جامعه‌پژوهی فرهنگی، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، سال هشتم، ش ۳.

۳۰. میرفردی، اصغر و فروغ فرجی (۱۳۹۴). «بررسی میزان گرایش به قانون‌گریزی و رابطه آن با میزان مشارکت اجتماعی و میزان کنترل اجتماعی در شهریاسوج»، *جامعه‌شناسی کاربردی*، سال بیست و هفتم، شماره پیاپی (۶۲)، ش. ۲.
۳۱. نیازی، محسن و طاهای عشايري (۱۳۹۴). *نزاع دسته جمعی در جوامع عشايري ايران*، تهران، سخنوران.
۳۲. نیازی، محسن، محمد نصرآبادی کارکنان و طاهای عشايري (۱۳۹۵). *آسیب‌شناسی اجتماعی*، تهران، نشر سخنوران.
33. Banfield, Edward. C. (1958). *The Moral Basis of a Backward Society*, Glencoe, IL, The Free Pres.
34. Crossman, A. (2013). "Sociological Theories", available at <http://sociology.about.com/od/Sociology101/tp/Major-Sociological-Frameworks>, No. 41.
35. Gad, Barzilai (2003). *Communities and Law, Politics and Cultures of Legal Identities*, The University of Michigan Press, Harvard University Press.
36. Hechter, M. and C. Horne (2001). *Theories of Social Order*, Stanford University Press.
37. Hirschi, T. (1969). *Causes of Delinquency, Berkeley and Los Angeles*, University of California Press.
38. Olson, Mancur (1965). *The Logic of Collective Action*, Cambridge, Mass, Harvard University Press.
39. Stewart and Burgess (1996). "Collins Dictionary of Law", *Harper Collins Publishers*, No. 49.
40. Zaleski, Pawel (2008). Tocqueville on Civilian Society. A Romantic Vision of the Dichotomic Structure of Social Reality, *jstor Journal*, Vol. 50, No. 78.